

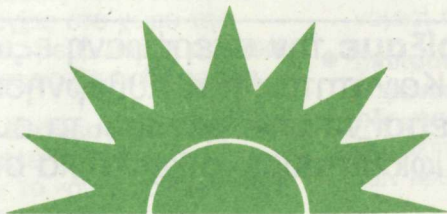
29.4

1 Αρχειο
29 Α

**30 ΜΗΝΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΟΚ**

**ΑΔΙΑΚΟΠΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ**

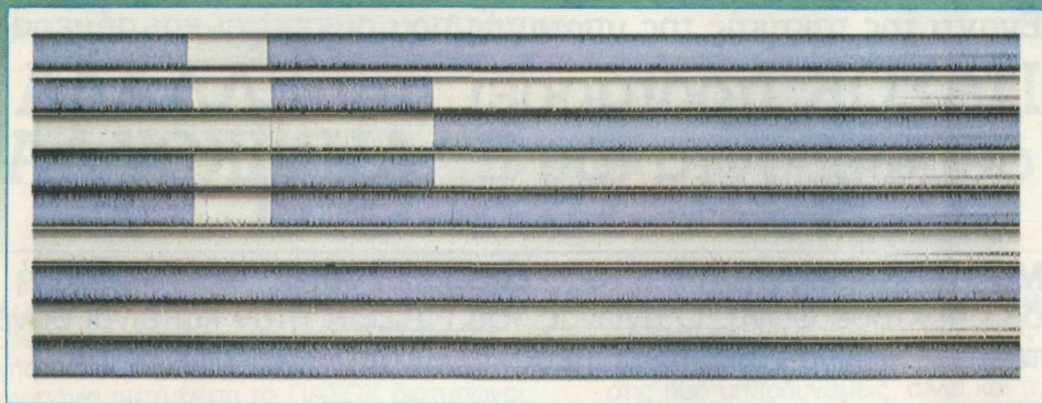
ΠΑΣΟΚ

ΑΓΩΝΑΣ - ΕΓΓΥΗΣΗ - ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

**30 ΜΗΝΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΟΚ**

ΑΔΙΑΚΟΠΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η θέση του ΠΑΣΟΚ ενάντια στην ένταξή μας στην ΕΟΚ

και υπέρ μιας ειδικής σχέσης με την ΕΟΚ **ΔΙΚΑΙΩΘΗΚΕ**

Όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας, η ένταξη είχε ήδη συντελεστεί.

Δώσαμε και δίνουμε τον αγώνα σ' όλα τα επίπεδα, στα πλαίσια των γενικότερων πολιτικών και οικονομικών συνθηκών, για να μειώσουμε τις αρνητικές επιπτώσεις της ένταξης και να αλλάξουμε τους «όρους ένταξης».

Έναντι της τακτικής της υποταγής που συνεχίζει και σήμερα η Ν.Δ., **το ΠΑΣΟΚ προτάσσει την ΕΛΛΑΔΑ και τα συμφέροντα του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.**

Με την Κυβέρνηση και τους ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ η Ελλάδα απόκτησε φωνή. Ο αγώνας του ΠΑΣΟΚ ήταν και είναι συνεχής και αταλάντευτος σ' όλα τα επίπεδα:

Προβάλαμε και στηρίξαμε την υπερήφανη εξωτερική πολιτική μας και έγινε σαφές στην Κοινότητα ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να υποθηκεύσει τα συμφέροντα της χώρας στα οποιαδήποτε αμφισβητούμενα κοινοτικά συμφέροντα.

Δίνουμε συνεχή μάχη για τα εθνικά μας θέματα, για την εθνική ανεξαρτησία και εδαφική ακεραιότητα της χώρας και την απελευθέρωση της Κύπρου από τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής.

Στα μεγάλα διεθνή θέματα και στον αγώνα για την ειρήνη στα

Βαλκάνια και την Ευρώπη οι υπερήφανες και ανεξάρτητες πρωτοβουλίες του ΠΑΣΟΚ δικαιώθηκαν.

Δώσαμε και συνεχίζουμε τη μάχη για μια αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη και για την περιφρούρηση των δικαιωμάτων όλων των παραγωγικών τάξεων της χώρας.

Κάναμε σαφές στην Κοινότητα ότι είμαστε ανυποχώρητοι:

- Στην πλήρη υιοθέτηση του ελληνικού μνημόνιου που αλλάζει τους όρους της ένταξης,
- Στην προώθηση των ολοκληρωμένων Μεσογειακών Προγραμμάτων, που θα περιορίσουν το «άνοιγμα» Βορρά - Νότου.
- Στην υλοποίηση - με χρηματοδότηση της ΕΟΚ του Πενταετούς Αναπτυξιακού Προγράμματος που το ΠΑΣΟΚ θεωρεί θεμελιακό για την αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας.

Η ΕΟΚ σήμερα αντιμετωπίζει μια συνολική

κρίση, κάτι που εκφράστηκε και στις δύο τελευταίες Συνόδους Κορυφής που κατέληξαν σε αδιέξοδο.

Η θέση του ΠΑΣΟΚ για μια αυτόνομη Ευρώπη ανάμεσα στις δύο Υπερ-δυνάμεις κερδίζει συνεχώς έδαφος.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ διεξάγει ένα αγώνα αποφασιστικό.

Σήμερα υπάρχει Ελληνική φωνή στην Ευρώπη: Φωνή που ακούγεται, προβληματίζει και θέτει επιτακτικά την ανάγκη αναθεώρησης στη δομή της Κοινοτικής λειτουργίας. Την ανάγκη μιας νέας Μεσοσήνας.

Αυτή η δυναμική παρουσία του ΠΑΣΟΚ είναι η μόνη εγγύηση για τα συμφέροντα της χώρας και του Λαού της.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Αμετάθετος στόχος της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι η διαμόρφωση μιας ανεξάρτητης και γνήσια πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής. Με την πάγια αυτή θέση το ΠΑΣΟΚ διατυπώνει, παλεύει και προωθεί τις θέσεις του σε όλα τα επίπεδα πολιτικής λειτουργίας στο χώρο της Κοινότητας. Συγκεκριμένα, η ευρωπαϊκή πολιτική μας εξειδικεύεται σε τέσσερις βασικές αρχές:

- **Η στενή συνεργασία ανάμεσα στα ευρωπαϊκά κράτη** προϋποθέτει την σύγκληση των οικονομιών, των οποίων το «άνοιγμα» διατηρεί αποστάσεις μεταξύ των χωρών.
- **Η ευρωπαϊκή πολιτική** δεν μπορεί να είναι διαιρετική για τον ευρωπαϊκό χώρο. Ευρώπη δεν είναι μόνο οι χώρες της ΕΟΚ, στην οποία δεν συμμετέχουν όλα τα ευρωπαϊκά κράτη (Αυστρία, Σουηδία, Ελβετία, Νορβηγία, Ισπανία, Πορτογαλία).

- **Η δημιουργία μιας ισχυρής Ευρώπης**, η οποία χωρίς να παίζει το ρόλο μιας νέας υπερδύναμης, μπορεί να αποτελέσει το αντίβαρο στις δύο υπερδυνάμεις, αλλά και τον βασικό ανασταλτικό παράγοντα στην επιθετική οικονομική πολιτική των ΗΠΑ.

- **Μακροπρόθεσμος στόχος πρέπει να είναι ο γενικός μετασχηματισμός** που θα οδηγήσει σταδιακά στην δημιουργία μιας Ευρώπης των Λαών, χωρίς πλέον διακρίσεις των κρατών σε «δυτικά» και «ανατολικά».

Με αυτό το περίγραμμα αρχών το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αγωνίζονται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Συνεργασίας και στο Ευρωκοινοβούλιο για τα συμφέροντα του Λαού μας και για τη διεθνή ύφεση.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ

Το πρώτο βασικό και σοβαρό πρόβλημα που πρόκυψε από την ένταξή μας στην ΕΟΚ (και από την απουσία ικανών προστατευτικών, μεταβατικών μέτρων από τις συμφωνίες που είχε υπογράψει η Νέα Δημοκρατία) ήταν το άνοιγμα του εμπορικού μας ισοζυγίου με τις χώρες της Κοινότητας.

Χαρακτηριστικό είναι ότι το 1981, η αύξηση του ελλείμματος αυτού αυξήθηκε κατά 144% (το 1980 το έλλειμμα ήταν 54 δις και το 1982 έφθασε στα 132 δις δρχ.).

Ιδιαίτερα δυσμενείς ήταν και οι επιπτώσεις σε ορισμένους κλάδους της οικονομίας – κυρίως της βιομηχανίας μας. Οι επιχειρήσεις – και βέβαια οι εργαζόμενοι – στους κλάδους των επίπλων, της υφαντουργίας του ρουχισμού, των δερματίνων ειδών, των παιχνιδιών, των τροφίμων και των ποτών, στις οικιακές ηλεκτρικές συσκευές, στα γουναρικά, στα είδη υγιεινής κ.λ.π. με την άρση και των τελευταίων εμποδίων στις εισαγωγές, αντιμετώπισαν έναν οξυμένο ανταγωνισμό.

Η κατάσταση αυτή – δηλαδή δυσμενείς όροι του νέου ανταγωνισμού σε συνδυασμό με την γενικότερη δυσπραγία – αποθάρρυνε νέες επενδύσεις ή επεκτάσεις σε πολλούς κλάδους

της βιομηχανίας μας. Μια αποθάρρυνση που είχε ήδη εκδηλωθεί αρκετά χρόνια πριν, με την προοπτική της ένταξής μας στην Κοινότητα. Τα γεγονότα αυτά επιδείνωσαν ακόμα περισσότερο την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων. Και βέβαια ενίσχυσαν τις αιτίες της ανεργίας και του πληθωρισμού.

Τα αντισταθμίσματα των συνεπειών, όπως τα προσδοκούσε – ή πιο σωστά – όπως τα είχε εμφανίσει η δεξιά, θα ήταν να κατακτήσουν τις αγορές της Δυτικής Ευρώπης τα ελληνικά προϊόντα αφενός, και αφετέρου η μεταφορά πόρων από τα κοινοτικά ταμεία στην Ελλάδα. (Ας θυμηθούμε το μύθο της Δεξιάς για την δήθεν αγορά των 250 εκατ. ανθρώπων).

Τα προϊόντα μας όμως, όχι μόνο δεν κατάκτησαν τις δυτικοευρωπαϊκές αγορές αλλά αντίθετα, με το άνοιγμα των συνόρων πολλά προϊόντα εκτοπίστηκαν και από την ελληνική αγορά.

Όσον αφορά την μεταφορά πόρων από τα κοινοτικά ταμεία, παρ' όλο που ξεπέρασε κατά πολύ τις προβλέψεις της ΝΔ δεν ήταν αρκετοί για να εξουδετερώσουν τις συνέπειες της ένταξης.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Το ΠΑΣΟΚ είχε αντιταχθεί στην ένταξη, υποστηρίζοντας τη λύση των ειδικών σχέσεων – δηλαδή, μια προχωρημένη μορφή οικονομικής συνεργασίας με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που θα λάβαινε υπόψη τις ιδιαιτερότητες και τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας.

Όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, η ένταξη είχε ήδη συντελεσθεί. Η οικονομία μας, σε όλα τα επίπεδα, είχε προσδεθεί στο άρμα της ΕΟΚ.

Έχοντας κατά νου τις γενικότερες πολιτικές και οικονομικές συγκυρίες, ο δρόμος που αμέσως χάραξε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν η συνετή αλλά σταθερά μάχιμη σχέση με την Κοινότητα.

Η πολιτική πρόταση για ειδικές σχέσεις (που είχε υποστηρίξει το Κίνημα πριν την ένταξη) υπό το

πρίσμα των νέων συνθηκών (μετά την ένταξη) διαμόρφωσε την Κυβερνητική θέση για ειδικές ρυθμίσεις.

Στο πλαίσιο αυτό θεμελιώδης και πρώτη επιλογή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ήταν η **διασφάλιση των ελληνικών συμφερόντων** μέσα στην Κοινότητα και η τροποποίηση των δυσμενών για τη χώρα μας ρυθμίσεων μέσα από την αναγνώριση της **Ελληνικής ιδιαιτερότητας**. Και αυτό έγινε με μοχλό το **Ελληνικό Μνημόνιο**.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση, παίρνοντας αποφασιστικά μέτρα προστασίας για τους κλάδους της βιομηχανίας μας που είχαν περισσότερο πληγεί, διεκδικώντας μαχητικά συγκεκριμένα αιτήματα και εξασφαλίζοντας ρυθμίσεις, πέτυχε να εξουδετερώσει ή να αντισταθμίσει σε ικανοποιητικό βαθμό τις δυσμενείς συνέπειες της ένταξης.

Το Μνημόνιο

Με το Μνημόνιο – ένα πλαίσιο δηλαδή συγκεκριμένων διεκδικήσεων – επιδιώκονται οι ειδικές ρυθμίσεις και προσδιορίζονται οι στόχοι

των ελληνικών αιτημάτων.

Η άμεση κατάθεση του Ελληνικού Μνημονίου στην Κοινότητα αποτέλεσε την

έμπρακτη υλοποίηση των προγραμματικών διακηρύξεων της Κυβέρνησης. Με το Μνημόνιο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απαιτούσε – και διεκδικεί δυναμικά – να αναγνωρισθεί η ιδιαιτερότητα της Ελληνικής Οικονομίας, στο πλαίσιο της ΕΟΚ, και να αναθεωρηθούν βασικοί κανόνες της Κοινοτικής λειτουργίας προς όφελος των λιγότερο προνομιούχων χωρών.

Τί επιδιώκουμε, τι πετύχαμε ως τώρα

Τρεις είναι κυρίως οι στόχοι του Μνημονίου:

1ον. Με σειρά συγκεκριμένων μέτρων να διασφαλισθεί η προστασία της ελληνικής βιομηχανίας και της οικονομίας μας γενικότερα,

ώστε να μας δοθεί χρόνος για να δημιουργήσουμε καλύτερους ανταγωνιστικούς όρους (Αυτό δεν το πρόβλεψαν οι συμφωνίες ένταξης της Ν. Δημοκρατίας!).

Στον τομέα αυτό ήδη:

Συμφωνήθηκε με την ΕΟΚ η εφαρμογή «ρυθμιστικού φόρου» στα εισαγόμενα προϊόντα.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η χώρα μας θα μπορέσει τώρα να διατηρήσει (με τη μορφή ενιαίου φόρου) για 5 ακόμα χρόνια όλους εκείνους τους φόρους των εισαγόμενων αγαθών που λειτουργούν σαν δασμοί και προσφέρουν **σημαντική προστασία στην Ελληνική βιομηχανία**. Χωρίς τον ρυθμιστικό φόρο θα καταργούσαμε αμέσως το σύστημα προστασίας

Στην ουσία, το Μνημόνιο σήμαινε την αναθεώρηση βασικών όρων της συμφωνίας ένταξης.

Και προς αυτή την κατεύθυνση συνεχίζεται η μάχη, που δεν έχει βέβαια ακόμη κερδηθεί οριστικά, αλλά σίγουρα άνοιξε το δρόμο για μια έμπρακτη κοινοτική αναγνώριση ότι η προσχώρησή μας στην ΕΟΚ έγινε με όρους επιβλαβείς για την οικονομία μας.

της εγχώριας βιομηχανίας (όπως το θέλησαν οι συμφωνίες της Νέας Δημοκρατίας). Επίσης συμφωνήθηκε η αναβολή ως την 1.1.86 της εφαρμογής του Φόρου Προσπιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) στην Ελλάδα. Η μη εφαρμογή του Φ.Π.Α. επιτρέπει τη διατήρηση για δύο ακόμα χρόνια φόρων που προστατεύουν την παραγωγή μας, και αναστέλλει υποχρεώσεις επιπλέον συνεισφοράς μας στον Κοινοτικό προϋπολογισμό.

Για τους ίδιους λόγους (προστασία της βιομηχανίας) η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ διαπραγματεύθηκε και πέτυχε μέτρα ποσοτικού περιορισμού των εισαγωγών, αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες και τα «παράθυρα» των Κοινοτικών κανονισμών.

2ον. Με το Μνημόνιο επιδιώκεται επίσης να επιταχυνθεί η μεταφορά χρηματικών πόρων από τα Ταμεία της ΕΟΚ στην Ελληνική οικονομία.

Στον τομέα αυτό οι αριθμοί μιλούν μόνοι τους:

Η Ελλάδα είχε στο διάστημα 1981-83 καθαρές εισπράξεις από τα Ταμεία της ΕΟΚ περίπου 120 δις. δρχ. το οποίο υπολογίζεται να φτάσει παρά την εξάντληση των εσόδων του Κοινοτικού Προϋπολογισμού και την κρίση της ΕΟΚ, σε 200 δις. δρχ. περίπου για την περίοδο 1981-84.

Από τα έσοδα αυτά η διαχείριση της κυβέρνησης της ΝΔ πρόσφερε μόνο 10 δις. δρχ. Με τη δυναμική της πολιτική η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αύξησε τις καθαρές εισπράξεις της

χώρας από την Κοινότητα στη διετία 1982-1983 κατά 370%.

ΕΞ ΆΛΛΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΟ ΠΑΣΟΚ έχει επι πλέον εξασφαλίσει για τα επόμενα 4 χρόνια 50 δις. δραχμών για τη χρηματοδότηση της υποδοχής των εθνικών μεταφορών, της απορύπανσης της Αθήνας, της κυκλοφοριακής αποσυμφόρησης, των ρυθμιστικών προγραμμάτων του ΥΧΟΠ, προγραμμάτων κοινωνικής υποδομής και επαγγελματικής κατάρτισης προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας και ενίσχυσης νέων γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

3ον Τέλος επιδιώκεται να ενισχυθεί η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας

με τα Μεσογειακά προγράμματα και το Πενταετές Αναπτυξιακό Πρόγραμμα. Όσον αφορά το Πενταετές είναι σημαντικό ότι αναγνωρίστηκε η

αναγκαιότητα πρόσθετης χρηματοδότησης των μεγάλων αναπτυξιακών έργων.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

Το ΠΑΣΟΚ είχε έγκαιρα επισημάνει ότι η ΝΔ οδηγούσε τον Έλληνα αγρότη απροστάτευτο στην ΕΟΚ, κι ακόμα το πόσο δύσκολο θα ήταν αργότερα να αποτραπούν οι συνέπειες.

Κι αυτό ακριβώς το δύσκολο έργο ανάλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ακολουθώντας το δρόμο της μάχιμης στάσης με μια σειρά σκληρών και εκτεταμένων διαπραγματεύσεων με την Κοινότητα, με στόχο να υιοθετηθούν ευνοϊκές

ειδικές ρυθμίσεις για τους Έλληνες αγρότες.

Η κύρια επιτυχία στον τομέα της Γεωργίας ήταν η διατήρηση τιμών για τον Έλληνα παραγωγό πάνω από το επίπεδο του πληθωρισμού, σε αντίθεση με το γενικό κανόνα της μείωσης του αγροτικού εισοδήματος, που επικράτησε τα τελευταία χρόνια στην Κοινή Αγορά.

Έτσι, οι αυξήσεις που πήρε ο Έλληνας παραγωγός ήταν:

το 1982, 21% κατά μέσο όρο, με ρυθμό πληθωρισμού 20%

το 1983, 24% κατά μέσο όρο, με ρυθμό πληθωρισμού 20%

το 1984, 18% με αναμενόμενο πληθωρισμό στο ίδιο επίπεδο

Η απορροφητικότητα από το γεωργικό Ταμείο της ΕΟΚ πολλαπλασιάστηκε θεαματικά:

Ενώ το 1981 η χώρα μας κατάφερε να απορροφήσει 9 δις δρχ. από το γεωργικό Ταμείο, το 1982 η εισοδή πόρων έφτασε τα **46 δις** δρχ. και το 1983 σε **76 δις** δρχ. Και αυτό στην καλύτερη διαχείριση και προετοιμασία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση πέτυχε καλές ρυθμίσεις για τα σιτηρά, το ελαιόλαδο, τα νωπά και μεταποιημένα φρούτα και λαχανικά, τις σταφίδες, τα ξερά σύκα και τον καπνό. Υπάρχουν επίσης ρυθμίσεις για τα προϊόντα αυτά (κυρίως αύξηση επιδοτήσεων και πριμ εξαγωγών) που εξακολουθούν και διεκδικούνται με σκληρές και συνεχείς διαπραγματεύσεις.

Οι στόχοι του αγώνα μας

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δίνει τη μάχη σε όλα τα επίπεδα με στόχο **να περιορισθούν οι συνέπειες της ένταξης και να θελτιωθεί η ελληνική θέση στην Κοινή Αγορά.**

Παράλληλα (μαζί με όλες τις προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης) επιδιώκει τη διαφοροποίηση του συσχετισμού δυνάμεων στο πλαίσιο της ΕΟΚ και την αλλαγή πορείας της Κοινότητας για την ισόρροπη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των ευρωπαϊκών λαών.

Ο αγώνας δίνεται για μια Ευρώπη Ανεξάρτητη, μακριά από την ηγεμονία των ΗΠΑ· έξω από κάθε ψυχροπολεμικό συνασπισμό. Μια Ευρώπη που θα κατακτήσει την πολιτική και οικονομική αυτοδυναμία της ανάμεσα στις δυό υπερδυνάμεις και θα διαδραματίσει έτσι αποφασιστικό ρόλο στην κατοχύρωση της ειρήνης και της ασφάλειας στην περιοχή, στην

αποτροπή ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος στο Ευρωπαϊκό έδαφος.

Προς αυτή την κατεύθυνση απέβλεπαν οι θέσεις μας για κρίσιμα διεθνή θέματα στο πλαίσιο της πολιτικής συνεργασίας των ΔΕΚΑ.

Προς αυτή την κατεύθυνση αποβλέπουν και οι θέσεις μας για την οικονομική ανάπτυξη της Ευρώπης που στηρίζεται στην κατάργηση των ανισοτήτων, και τη σύγκληση των οικονομικών των κρατών μελών της. **Το γεφύρωμα της αντίθεσης Βορρά-Νότου**, η ισότιμη μεταχείριση των Μεσογειακών χωρών και η άρση της αντίληψης ότι στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες επιφυλάσσεται ο ρόλος των αγορών για τα προϊόντα του αναπτυγμένου Βορρά, είναι ο στόχος και η προϋπόθεση για ένα νέο προσανατολισμό της ΕΟΚ. Στη μάχη για μια νέα Ευρώπη ο ρόλος των χωρών του Νότου - όπως η Ελλάδα - είναι πρωτοπόρος και δυναμικός.

Πού δίνεται η μάχη

Η μάχη για την ανατροπή των συνεπειών της ένταξης, για την αναγνώριση της ελληνικής ιδιαιτερότητας και τη διαμορφωση ειδικών ρυθμίσεων - αλλά και η μάχη για μια άλλη

Ευρώπη - δίνεται σε όλα τα επίπεδα.

Κατά κύριο λόγο δίνεται εκεί που παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις, στα **Συμβούλια Υπουργών** και τις **συναντήσεις Κορυφής**,

αλλά επίσης δίνεται και **στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο** όπου ασκείται τόσο στους Δέκα όσο και στα άλλα κοινοτικά όργανα η πίεση του

δημοκρατικού ελέγχου και των επιθυμιών των ευρωπαϊκών λαών.

Η μάχη που δίνει η κυβέρνηση στα κοινοτικά όργανα πρέπει να ενισχυθεί με ισχυρή φωνή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ισχυρό το ΠΑΣΟΚ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σημαίνει ένα ακόμα ισχυρό μέτωπο προάσπισης των Εθνικών συμφερόντων. Σημαίνει ακόμα, έμπρακτη λαϊκή συμπαράσταση στη διαρκή και κρίσιμη μάχη που δίνει η Κυβέρνηση στις Βρυξέλλες.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ Η ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στους τριάντα αυτούς μήνες, ο αγώνας δεν περιορίστηκε στην προώθηση του Μνημόνιου και τον περιορισμό των συνεπειών της ένταξης. Η Κυβέρνηση και οι Ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ έδωσαν σ' όλα τα κοινοτικά όργανα και σ' όλα

τα επίπεδα, σκληρές μάχες, για να προωθήσουν τα εθνικά μας συμφέροντα - ιδιαίτερα το Κυπριακό - και να καταστήσουν σαφή την αδέσμευτη εξωτερική πολιτική μας.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Η μαχητική πολιτική του ΠΑΣΟΚ στο Κυπριακό προώθησε τον αγώνα του Κυπριακού Λαού. Τα γεγονότα χαρακτηρίζουν τη σταθερή πολιτική του ΠΑΣΟΚ.

ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΤΟΥ 1982 ο Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου με αναλυτική δήλωσή του, έθεσε το Κυπριακό θέμα ως πρόβλημα της Κοινότητας, καλώντας την να ασχοληθεί ενεργά, γιατί το πρόβλημα αυτό ενέχει πραγματικούς και άμεσους κινδύνους για ολόκληρη την περιοχή.

ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΣ ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗΣ, ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 1983, επανατέθηκε το Κυπριακό με υπόμνημα πάλι του Πρωθυπουργού, στο οποίο επισυρόταν η προσοχή της ΕΟΚ και στις απειλές του Ντεκτάς για ανακήρυξη ανεξάρτητου «κράτους» στα κατεχόμενα εδάφη.

ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1983, η Επιτροπή Πολιτικής

Συνεργασίας ενέκρινε ομόφωνα απόφαση με την οποία καταδικάζεται η ανακήρυξη του ψευδοκράτους του Ντεκτάς και ζητείται από την Τουρκία να άρει την αναγνώριση της και να ασκήσει την επιρροή της για την ανάκληση της παράνομης αυτής πράξης σ' εφαρμογή της απόφασης 541 του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η απόφαση αυτή εγκρίθηκε τελικά από τη Σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών της ΕΟΚ τον περασμένο Μάρτιο, λόγω της αποτυχίας της Συνόδου Κορυφής στην Αθήνα.

Στο πλαίσιο της ενεργού συμμετοχής των Ευρωβουλευτών του ΠΑΣΟΚ στα συζητούμενα ελληνικά και μείζονα διεθνή θέματα, πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα η συνεχής επίσημη, ημιεπίσημη και ανεπίσημη δραστηριότητα και πολύτιμη προσφορά τους στο Κυπριακό, εντός και εκτός του Ευρωκοινοβουλίου, για την προβολή του Κυπριακού προβλήματος ευρύτερα στην Ευρωπαϊκή κοινή γνώμη.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μέσα στην έξαρση του ανταγωνισμού των εξοπλισμών και τις προσπάθειες της ψυχροπολεμικής υστερίας, η Ελλάδα μένει σήμερα σταθερά

προσανατολισμένη στον αφοπλισμό, τη διεθνή ύφεση και την ειρήνη.

Η ελληνική Κυβέρνηση δεν παρέλειψε καμιά

ευκαιρία – στις διεθνείς, στις ευρωπαϊκές, αλλά και σε διμερείς συναντήσεις – να προβάλει και να προωθήσει τη θέση της για μείωση των εξοπλισμών με διαπραγματεύσεις, όπως της Γενεύης και της Βιέννης.

Παράλληλα η Ελληνική Κυβέρνηση διατράνωσε την πίστη της ότι η Ειρήνη δεν μπορεί να είναι υπόθεση μόνο των υπερδυνάμεων και των άλλων πυρηνικών δυνάμεων, ούτε υπόθεση των διπλωματών και των εμπειρογνομώ-νων αυτών των δυνάμεων. **Η Ειρήνη είναι υπόθεση όλων των χωρών, μικρών και μεγάλων. Είναι υπόθεση των Λαών.** Από τη θέση αυτή ακριβώς εκπορεύεται η ανοικτή και ξεκάθαρη ελληνική υποστήριξη στα ευρωπαϊκά κινήματα

ειρήνης, αλλά και η ελληνική πρωτοβουλία για αποπυρηνικοποιημένα Βαλκάνια.

Είναι γεγονός ότι η πρόταση της Ελληνικής Προεδρίας στην ΕΟΚ για «εξάμηνη αναβολή της εγκατάστασης των Πέρσινγκ και Κρουζ στην Ευρώπη, ώστε να δοθεί χρόνος να προχωρήσουν οι διαπραγματεύσεις των δυο υπερδυνάμεων στη Γενεύη», συνάντησε τεράστια απήχηση στην Ευρωπαϊκή κοινή γνώμη. Και η απήχηση αυτή εκφράστηκε τόσο με την υποστήριξη των κινημάτων ειρήνης των δυτικοευρωπαϊκών χωρών, όσο και με δηλώσεις σημαντικών πολιτικών δυνάμεων όπως το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Δυτικής Γερμανίας αλλά και με ψηφίσματα Ευρωπαϊκών Κοινοβουλίων.

Στο Πολωνικό, η θέση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ - που τελικά υιοθέτησαν πολλές χώρες - ήταν ότι δεν έπρεπε να ληφθούν μέτρα που θα οδηγούσαν στην αναβίωση και έξαρση του ψυχροπολεμικού κλίματος

Στο Μεσανατολικό, η Ελληνική πολιτική στην ΕΟΚ βοήθησε εξελικτικά και προοδευτικά στην υιοθέτηση δύο κυρίως κρίσιμων σημείων:

- α) Του σεβασμού των εθνικών δικαιωμάτων των Παλαιστινίων.
- β) Την αποχώρηση των Ισραηλινών στρατευμάτων από όλα τα κατεχόμενα, μετά τον πόλεμο του 1967, αραβικά εδάφη.

Στο θέμα του συνεχιζόμενου πολέμου Ιράν - Ιράκ η Ελληνική θέση για άμεσο τερματισμό με διαπραγματεύσεις συμπίπτει

ουσιαστικά με τη θέση των άλλων εταίρων της Κοινότητας.

Στο πρόβλημα του Αφγανιστάν η Ελληνική Κυβέρνηση καταδίκασε τη Σοβιετική επέμβαση και θεώρησε ότι το θέμα αυτό δεν πρέπει να ενταχθεί σε μία λογική ψυχροπολεμικής αντιπαράθεσης και να οδηγήσει τις σχέσεις Ανα-τολής - Δύσης σε νέα όξυνση.

Οι θέσεις της ελληνικής κυβέρνησης επηρέασαν σημαντικά την πολιτική της ΕΟΚ και **στο πρόβλημα της Λατινικής Αμερικής.** Με την ενεργό συμβολή της ελληνικής αντιπρο-σωπείας στη Σύνοδο Κορυφής της Στουτγάρδης, η απόφαση των Δέκα καταδίκασε τη χρήση ή απειλή βίας για την επίλυση των προβλημάτων της Κεντρικής Αμερικής.

